DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W SZCZECINIE

Dnia 25 lutego 1974 r. Nr 4 Poz. 12—18

**I. Przepisy obowiązujące:**



**II. Publikacje:**



**Poz. 12**

## UCHWAŁA NR II/10/74

**Powiatowej Rady Narodowej w Gryficach**
**z dnia 8 lutego 1974 r.**
**w sprawie ustalenia wysokości opłaty targowej.**

Na podstawie art. 1 w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowej (Dz. U. Nr 8, poz. 47) i art. 30 ust. 1 dekretu z dnia 20 maja 1955 roku o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 16, poz. 87 z 1963 r.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1973 r., w sprawie opłaty targowej (Dz. U. Nr 25, poz. 146), Powiatowa Rada Narodowa w Gryficach postanawia:

§ 1.

Ustala się opłatę targową na terenie miast: Gryfice, Płoty i Trzebiatów w wysokości określonej w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Opłatę targową pobiera się na targowiskach od osób, które nie zawarły umowy o dzierżawę stoisk ani umowy o stałą dostawę artykułów dopuszczalnych do obrotu na targowisku.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się naczelnikom miast i gmin w Gryficach, Płotach i Trzebiatowie.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie oraz podlega podaniu do publicznej wiadomości przez wywieszenie na tablicach ogłoszeń w obrębie targowisk.

**Przewodniczący Rady**
**Antoni Nowak**

Załącznik do uchwały Nr II/10/74 Powiatowej Rady Narodowej w Gryficach z dnia 8 lutego 1974 roku.

TABELA OPŁATY TARGOWEJ

| Lp. | Wyszczególnienie | Wysokość opłaty w zł na targowiskach w: Gryficach | Płotach i Trzebiatowie |
|---|---|---|---|
| 1. | Przy sprzedaży od każdej wystawionej na sprzedaż sztuki: | | |
| | a) konie (powyżej 2 lat), bydło (krowy, buhaje, woły), | 30 | 30 |
| | b) jałowizna powyżej 6 m-cy, źrebięta powyżej 6-m-cy do 2 lat, | 15 | 15 |
| | c) trzoda chlewna powyżej 6 m-cy, cielęta, źrebięta w wieku do 6 m-cy, | 10 | 10 |
| | d) owce, kozy powyżej 6 m-cy | 5 | 5 |
| | e) trzoda chlewna, owce, kozy do 6 m-cy. | 5 | 5 |
| 2. | Przy sprzedaży z wozu konnego (od wozu): | | |
| | a) detalicznej | 20 | 10 |
| | b) hurtowej na przeznaczonych do tego celu targowiskach | 40 | 40 |
| 3. | Przy sprzedaży z samochodu, platformy, przyczepy samochodowej (od samochodu, platformy, przyczepy): | | |
| | a) detalicznej | 30 | 30 |
| | b) hurtowej na przeznaczonych do tego celu targowiskach | 60 | 60 |
| 4. | Przy sprzedaży obnośnej z ręki, kosza, skrzynki, wiadra itp od osób: | | |
| | a) handlujących zawodowo | 20 | 20 |
| | b) indywidualnych producentów, sprzedających wytwory swej produkcji, np. masło, sery, jaja itp. | 5 | 5 |
| | c) pozostałych | 8 | 8 |
| 5. | Przy sprzedaży z wózka ręcz- | | |

| Lp. | Wyszczególnienie | Wysokość opłaty w zł na targowiskach w: Gryficach | Płotach i Trzebiatowie |
|---|---|---|---|
| | nego, roweru itp. (od wózka, roweru) | 15 | 7 |
| 6. | Przy sprzedaży małych ilości warzyw, jagód, grzybów, kwiatów itp. (od osoby) | 5 | 5 |
| 7. | Zajęcie placu pod stoiska lub towar przeznaczony do sprzedaży, niezależnie od branży czy też wykonywanych czynności rzemieślniczo-usługowych (za 1 m² powierzchni) | 10 | 10 |
| 8. | Przy sprzedaży: | | |
| | a) samochodów | 50 | 50 |
| | b) pozostałych pojazdów | 20 | 20 |

## Poz. 13

## UCHWAŁA NR II/7/74

**Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim**

**z dnia 23 stycznia 1974 r.**

**w sprawie zasad obowiązkowego ubezpieczenia zwierząt gospodarskich.**

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) oraz § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1972 roku w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 5, poz. 26) postanawia się:

§ 1.

Wprowadza się w powiecie kamieńskim obowiązkowe ubezpieczenie zwierząt gospodarskich od padnięcia według normowych sum ubezpieczenia.

§ 2.

Zakres ubezpieczenia rozszerza się także na koszty leczenia przez przedstawiciela służby weterynaryjnej i koszty sekcji. Ubezpieczenie kosztów leczenia ustala się w wysokości do 400 zł.

§ 3.

Normową sumę ubezpieczenia zwierząt w powiecie ustala się w wysokości:

4.900 zł — dla bydła
6.000 zł — dla koni

§ 4.

Tracą moc uchwały Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim

a) Nr XXIII/83/72 z dnia 27 września 1972 r. w sprawie ustalenia zasad ubezpieczenia obowiązkowego zwierząt gospodarskich (Dz. Urz. WRN Nr 13, poz. 91),

b) Nr XXIV/93/72 z dnia 22 listopada 1972 r. w sprawie częściowej zmiany uchwały Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim Nr XXIII/83/72 z dnia 27 września 1972 r. w sprawie ustalenia zasad ubezpieczenia obowiązkowego zwierząt gospodarskich (Dz. Urz. WRN Nr 17, poz. 128).

§ 5.

Uchwała niniejsza podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie i wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty jej ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1974 r.

**Przewodniczący Rady**
**Zenon Paczesny**

## Poz. 14

## ZARZĄDZENIE NR 13/74

**Naczelnika Powiatu w Goleniowie**

**z dnia 24 stycznia 1974 r.**

**w sprawie zwalczania wścieklizny zwierząt.**

W związku ze stwierdzeniem wścieklizny u kotów na terenie m. Goleniów, na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47), art. 2, 25, 26 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673) oraz §§ 314, 322, 328, 329 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 19, poz. 167) w związku z art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 47, poz. 277 z 1973 r.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Miasto Goleniów uznaje się jako okręg zagrożony wścieklizną.

§ 2.

W okręgu zagrożonym nakazuje się na przeciąg 3 miesięcy trzymanie psów na uwięzi, a w razie prowadzenia psów na smyczy, zaopatrzenie ich w bezpieczne kagańce oraz zakazuje się swobodnego puszczania kotów.

§ 3.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z okręgu zagrożonego dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Powiatowego Lekarza Weterynarii.

§ 4.

O zauważonych objawach, wzbudzających podejrzenie o wściekliznę u psów i kotów posiadacz winien niezwłocznie zgłosić Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii lub w Lecznicy dla Zwierząt.

§ 5.

Podlegają natychmiastowej likwidacji pod nadzorem lekarza weterynarii wszystkie psy i koty, u których urzędowo stwierdzono wściekliznę, jak również psy i koty podejrzane o zarażenie wścieklizną.

§ 6.

Otwieranie zwłok zwierząt dobitych i padłych podejrzanych o wściekliznę może odbywać się jedynie w obecności Powiatowego Lekarza Weterynarii. Zwłoki zwierząt padłych należy usunąć niezwłocznie wraz ze skórą, sierścią itp. według wskazań służby weterynaryjnej.

§ 7.

Wszelkie pomieszczenia, w których znajdowały się zwierzęta wściekłe i podejrzane o wściekliznę, jak również wszystkie przedmioty, które były w styczności ze zwierzętami wściekłymi, lub podejrzanymi o tę chorobę — należy oczyścić i odkazić stosownie do zarządzenia Powiatowego Lekarza Weterynarii.

§ 8.

Podlegają zabiciu w okręgu zagrożonym psy i koty, co do których nie będą przestrzegane postanowienia niniejszego zarządzenia.

§ 9.

Winni nie zastosowania się do powyższego zarządzenia będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej stosownie do art. 98 wymienionego wyżej rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r., tj. podlegać będą karze grzywny do 1.500 zł.

§ 10.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem wywieszenia na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miasta i Gminy w Goleniowie oraz podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

**Naczelnik Pow...**
**Andrzej Pyr...**

Poz. 15

**DECYZJA NR 5/73**

**Naczelnika Powiatu w Gryfinie**

**z dnia 28 grudnia 1973 r.**

**w sprawie zatwierdzenia planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowie jednorodzinne w Gryfinie na „Górnym Tarasie".**

Na podstawie art. 23 ust. 2 i art. 25 ust. 1 ustawy o planowaniu przestrzennym z dnia 31 stycznia 1961 roku (Dz. U. Nr 7, poz. 47) w związku z art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 47, poz. 277) postanawia się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne w Gryfinie na lata 1973—1980, wykonany na planszy podstawowej w skali 1:1000 wraz z ustaleniami realizacyjnymi, opracowany przez Zespół Usług Projektowych w Gryfinie.

Postulaty zawarte w założeniach programowych i opisie technicznym do planu dotyczące programu usług, uzbrojenia terenu itd. traktuje się jako wytyczne do działalności inwestycyjnej zainteresowanych wydziałów.

§ 2.

Wykonanie decyzji porucza się Kierownikowi Wydziału Gospodarki Komunalnej, Przestrzennej, Ochrony Środowiska i Komunikacji.

§ 3.

Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**Naczelnik Powiatu**
**Bronisław Hornik**

Poz. 16

**ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 10/74**

**Naczelnika Powiatu w Kamieniu Pomorskim**

**z dnia 22 stycznia 1974 r.**

**w sprawie zakazu konsumpcji piwa w punktach sprzedaży detalicznej w powiecie kamieńskim.**

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) w związku z art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 47, poz. 277) Naczelnik Powiatu w Kamieniu Pomorskim zarządza, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się we wszystkich punktach sprzedaży detalicznej w powiecie kamieńskim zakaz konsumpcji piwa jasnego w miejscu jego nabycia (wyszynk).

§ 2.

Zakaz powyższy nie dotyczy:
1) punktów gastronomicznych posiadających zaplecze przystosowane do tego typu konsumpcji (pijalnie piwa, bary, restauracje, kawiarnie itp.),
2) rożnów, w przypadku spożywania piwa wraz z konsumpcją artykułów z rożna.

§ 3.

Zaleca się wprowadzenie wszelkich udogodnień związanych z nabywaniem piwa na wynos.

§ 4.

Naruszenie przez konsumenta zakazu, o którym mowa w § 1 karane będzie grzywną w wysokości od 100—1000 zł.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze przedłożone zostanie do zatwierdzenia na najbliższej sesji Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim.

§ 6.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej i wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty wydania tego dziennika.

**Naczelnik Powiatu**
**Michał Wasilewski**

**UCHWAŁA NR II/8/74**

**Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim**

**z dnia 23 stycznia 1974 roku**

**w sprawie zatwierdzenia zarządzenia porządkowego Nr 10/74 Naczelnika Powiatu w Kamieniu Pomorskim z dnia 22 stycznia 1974 r.**

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Powiatowa Rada Narodowa w Kamieniu Pomorskim postanawia, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się zarządzenie porządkowe Naczelnika Powiatu Nr 10/74 z dnia 22 stycznia 1974 roku w sprawie zakazu konsumpcji piwa w punktach sprzedaży detalicznej w powiecie kamieńskim.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

**Przewodniczący Rady**
**Zenon Pacześny**

Poz. 17

**ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 1**

**Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego**

**z dnia 20 stycznia 1974 r.**

**w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani.**

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 pkt 1 i 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

**Rozdział I**

PRZEPISY WSTĘPNE

§ 1.

1. Przepisy zarządzenia regulują sprawy w zakresie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, leżących w zakresie właściwości terytorialnej Szczecińskiego Urzędu Morskiego.
2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o kapitanacie portu należy przez to rozumieć również bosmanat portu.

§ 2.

Zarządzeniu podlegają wszystkie obiekty budowlane stałe i tymczasowe, tereny portowe, place składowe i jednostki pływające na obszarze morskich portów i przystani oraz znajdujące się na tym obszarze urządzenia budowlane związane z budynkami, instalacje przemysłowe i techniczne.

§ 3.

Zarządzeniu nie podlegają jednostki pływające oraz tereny i urządzenia portowe Marynarki Wojennej, Wojsk Ochrony Pogranicza, Milicji Obywatelskiej jak również tereny i urządzenia pozostające w Zarządzie Kolei Państwowych.

§ 4.

Zarządzenie nie narusza przepisów szczególnych o ochronie przeciwpożarowej dotyczących:
1) obowiązków kierowników zakładów pracy w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego swych zakładów,
2) obowiązków administratorów lub użytkowników nieruchomości i mienia przydatnego w akcji ratowniczej, sposobu zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków, pomieszczeń i gruntów oraz użycia będących w ich posia-

daniu środków służących do alarmu i akcji ratowniczej,
3) obowiązków osób fizycznych w zakresie współdziałania w zapobieganiu i zwalczaniu pożarów.

§ 5.

1. Nadzór nad ogólnym stanem bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, sprawowany przez Szczeciński Urząd Morski, wykonywany jest przez inspektorów ochrony przeciwpożarowej Szczecińskiego Urzędu Morskiego.
2. Inspektorzy ochrony przeciwpożarowej Szczecińskiego Urzędu Morskiego są upoważnieni do:
   1) przeprowadzania dorywczych kontroli obiektów określonych w § 2 pod względem dostosowania ich do przepisów obowiązujących w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz kontroli bezpiecznego przeładunku, właściwego rozmieszczenia i składowania materiałów niebezpiecznych.
   2) sprawdzania wyposażenia poszczególnych obiektów lądowych w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe według obowiązujących norm,
   3) sprawdzania gotowości i sprawności wszelkich urządzeń przeciwpożarowych w obiektach lądowych i na statkach,
   4) sprawdzania przestrzegania wszelkich przepisów i instrukcji bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

## Rozdział II

## ZAPOBIEGANIE POŻAROM

§ 6.

1. Użytkownicy budynków, placów, magazynów i składowisk obowiązani są dbać, aby:
   1) hydranty pożarowe znajdujące się w obrębie użytkowanej nieruchomości były łatwo dostępne i oznakowane oraz utrzymane w należytej gotowości do natychmiastowego użytku,
   2) hydranty podziemne tak w obrębie użytkowanej nieruchomości jak i na ulicach i drogach publicznych przed tymi nieruchomościami były oczyszczone, a w porze zimowej odśnieżone i posypane solą.
2. Zakłady dostarczające wodę do celów gospodarczych i pożarowych użytkownikom portu i przystani, obowiązane są do przeprowadzania co najmniej 4 razy do roku sprawdzania, konserwacji i ewentualnych remontów wszelkich urządzeń hydrantowych na ulicach i drogach publicznych. Zakłady te obowiązane są również do natychmiastowego remontu instalacji hydrantowych w razie zawiadomienia o ich uszkodzeniu.

§ 7.

Wykonywanie prac spawalniczych jak też innych z otwartym ogniem na nabrzeżach portowych dozwolone jest jedynie za każdorazową zgodą kapitanatu portu i po uprzednim zawiadomieniu zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej.

Nie dotyczy to nabrzeży pozostających w użytkowaniu stoczni i warsztatów remontowych oraz samych statków.

§ 8.

1. Wędzarnie wszelkiego rodzaju powinny się znajdować w komorach ze ścianami niepalnymi z takim samym sufitem, podłogą i drzwiami.
2. Dymniki na dachu wędzarni oraz okapy nad komorami pieca wędzarniczego winny być wykonane z materiału niepalnego.
3. Do komór pieca wędzarniczego nie mogą przylegać żadne materiały palne (np. zapas drewna do wędzenia, szafki ubraniowe itp.). W pomieszczeniach wędzarni nie wolno przechowywać więcej drewna niż tego wymaga 8-godzinny cykl wędzenia.
4. Po każdorazowym zakończeniu cyklu wędzenia ogień w komorach musi być wygaszony.
5. W okresach eksploatacji komory pieca wędzarniczego muszą być oczyszczone z osadu (sadza i tłuszcz) nie rzadziej niż co dwa tygodnie.

§ 9.

W portach i przystaniach rybackich miejsce na składowanie beczek z materiałami pędnymi wyznacza kapitanat portu określając warunki bezpieczeństwa pożarowego.

§ 10.

Zabrania się palenia tytoniu i używania otwartego ognia:
1) w magazynach i na rampach magazynów oraz podczas ich remontów, na placach składowych i nabrzeżach or w łuszczarniach, elewatorach i w obiektach przeds biorstw prowadzących ekstrakcję nasion oleistych — wyłączeniem pomieszczeń biurowych, mieszkalny wartowniczych i poczekalni,
2) na poddaszach i w piwnicach, w miejscach obróbki m teriałów palnych przy stacjach i składowiskach podrę nych materiałów pędnych, garażach, akumulatornia warsztatach stolarskich, tartakach jak również w ty zabudowaniach gospodarczych, w których istnieje m liwość spowodowania pożaru od ognia otwartego or we wszystkich innych miejscach zagrożonych niebe pieczeństwem pożaru,
3) w obrębie tych miejsc, gdzie są rozmieszczone tabl i napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu.

§ 11.

Zabrania się:
1) używania wózków, układarek spalinowych i elektry nych niezabezpieczonych od iskrzenia — w magazyna na placach składowych oraz w pomieszczeniach o duż zapyleniu,
2) palenia ognia, spalania śmieci i odpadków oraz wypa nia beczek: na nabrzeżach, pirsach, pomostach i placa składowych oraz w obrębie zabudowanych teren portowych,
3) rozgrzewania smoły, asfaltu itp. materiałów za pomo otwartych palenisk:
   a) wewnątrz budynków oraz na nabrzeżach, pirsa pomostach i placach składowych,
   b) w odległości mniejszej — niż 30 m od magazyn i składów oraz 5 m od innych budynków,
4) wysypywanie na otwartych miejscach albo do pojem ków innych aniżeli niepalnych, popiołu i żarzących węgli,
5) rzucanie niewygaszonych niedopałków papierosów i pałek w miejscach grożących niebezpieczeństwem og i powstania pożaru,
6) palenia ogni sztucznych, strzelania ładunkami zawie jącymi palne przybitki i wystrzeliwania na wewnę nym obszarze portu rakiet z wyjątkiem służących wzywania przez statki pomocy w niebezpieczeństw Używanie ogni sztucznych na terenie portu z oka uroczystości itp. może odbywać się za zgodą i na w runkach określonych przez kapitanat portu,
7) w uzasadnionych przypadkach kapitanat portu może zwolić na wykonywanie robót, o których mowa w pk pod warunkiem, że kocioł powinien być nakryty pok wą, obok przygotowana łopata i dostateczna ilość p sku do gaszenia pożaru oraz zapewniony stały dozór.

§ 12.

Zabrania się:
1) przechowywania i gromadzenia jakichkolwiek przedm tów i materiałów palnych na strychach i poddasz budynków mieszczących lokale mieszkalne, urzędo biurowe lub składowe,
2) przehowywania materiałów palnych służących do p kowania jak papier, słoma, wełna drzewna, szmaty, kuły w stanie luźnym razem z innymi materiałami p nymi,
3) gromadzenia w korytarzach piwnicznych oraz klatk schodowych przedmiotów w sposób utrudniający pr ście,
4) gromadzenia pod zewnętrznymi ścianami budynk materiałów palnych oraz innych przedmiotów utr niających dostęp do obiektów,
5) magazynowania cieczy łatwopalnych w pomiesz niach nieprzeznaczonych do tego celu,
6) likwidowania istniejących zapasowych wyjść na wnątrz budynków bez uzyskania zezwolenia właści go państwowego nadzoru budowlanego,
7) pozostawiania w miejscach pracy czyściwa do mas oraz przetłuszczonych szmat bez zabezpieczenia ich zamykanych naczyniach niepalnych oraz przecho wania ich w ubraniach roboczych, w szafkach odzie wych,
8) gromadzenia w miejscach obróbki drewna, wiór i trocin ponad produkcję dzienną,
9) przeprowadzania przez palne ściany i dachy blas nych przewodów dymowych bez odpowiedniego zab pieczenia przed zapaleniem tych konstrukcji.
10) urządzenia wędzarń na poddaszach i w komórkach spodarczych,
11) instalowania piecyków, kuchenek przenośnych or wszelkiego rodzaju grzejników z otwartym ogniem w

wszystkich pomieszczeniach, w których znajdują się materiały palne,

12) prania odzieży w benzynie, zmywania podłóg płynami łatwopalnymi oraz dolewania paliw płynnych do palących się lamp itp. urządzeń,
13) ustawiania sprzętów i materiałów palnych oraz suszenia odzieży w odległości mniejszej niż 1 m od otworów palenisk pieców stałych i przenośnych piecyków żelaznych,
14) prowizorycznego zawieszania przewodów elektrycznych i dopuszczania do ich zawilgocenia, włączania kuchenek, grzejników i żelazek elektrycznych bez ustawienia ich na niepalnych podstawach oraz pozostawiania ich po włączeniu bez należytego dozoru,
15) dokonywania napraw i przeróbek instalacji i urządzeń elektrycznych przez osoby nieposiadające do tego wymaganych uprawnień,
16) włączania do sieci elektrycznej tylu odbiorników energii elektrycznej, że ich jednoczesne działanie może wywołać przeciążenie sieci i nagrzanie się przewodów elektrycznych ponad dozwoloną granicę,
17) przechowywania we wspólnym pomieszczeniu butli z tlenem łącznie z butlami acetylenu lub wodoru jak również innych substancji, których związki chemiczne mogą spowodować zapalenie się lub wybuch,
18) przechowywania butli ze sprężonymi gazami bez należytego zabezpieczenia ich przed przewróceniem, wstrząsami i uszkodzeniami mechanicznymi oraz działaniem promieniowania cieplnego,
19) przechowywania wapna niegaszonego w pomieszczeniach wilgotnych i w pobliżu materiałów palnych,
20) przechowywania karbidu w wilgotnych i nieprzewiewnych pomieszczeniach,
21) usuwania, uszkadzania i nadużywania sygnalizatorów pożarowych,
22) zasłaniania i zastawiania pożarowych aparatów sygnalizacyjnych, hydrantów, sprzętu pożarniczego, aparatów telefonicznych i urządzeń elektrycznych oraz tarasowania dostępu do tych urządzeń,
23) zastawiania przejść w magazynach i na placach składowych oraz tarasowania chociażby chwilowo dróg pożarowych i dojazdowych dla straży pożarnej,
24) usuwania, uszkadzania i zasłaniania tablic i napisów ostrzegawczych, zaśmiecania palnymi odpadkami opakowań i towarów wolnych miejsc magazynu i składu oraz przejść między ułożonymi stosami,
25) używania sprzętu pożarniczego do celów niezwiązanych z ochroną przeciwpożarową,
26) przechowywania na nabrzeżach i pomostach materiałów pędnych oraz naczyń (beczek) po tych materiałach,
27) gromadzenia i pozostawiania na nabrzeżach i pomostach wszelkiego rodzaju zbędnych przedmiotów,
28) dokonywania wszelkich innych czynności, które mogą spowodować powstanie lub rozszerzenie się pożaru.

## Rozdział III

## ZABEZPIECZENIE PRZECIWPOŻAROWE STATKÓW

### Przepisy ogólne

§ 13.

Wszystkie osoby przebywające na statku obowiązane są stosować się do przepisów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego statków.

§ 14.

Do oświetlenia ładowni i przedziałów statku może być używane tylko oświetlenie elektryczne, którego punkty świetlne winny posiadać odpowiednie zabezpieczenie przed ich uszkodzeniem.

§ 15.

1. Rozniecanie ognia na pokładzie statku dozwolone jest wyłącznie w bezpiecznym palenisku i musi być stale pod dozorem, a rozgrzewanie i gotowanie smoły, dziegciu, żywicy, asfaltu i paku jest dozwolone wyłącznie w specjalnych kotłach zabezpieczonych pożarowo i po uzyskaniu zezwolenia kapitanatu portu.
2. Osuszanie ładowni i komór statku przy pomocy promienników itp. urządzeń odbywać się może dobiero po uprzednim otrzymaniu zezwolenia kapitanatu portu.

§ 16.

W przypadku ładowania statku materiałami wytwarzającymi pył zapalny, lampy oświetleniowe powinny posiadać obudowę przeciwwybuchową.

§ 17.

Podczas międzyrejsowego remontu statku w porcie załoga pokładowa i maszynowa winna pozostać na statku w składzie zapewniającym gotowość holowniczą i obsługę stałych instalacji gaśniczych.

§ 18.

1. Spawacze przed rozpoczęciem pracy z ogniem otwartym na statku są obowiązani uzgodnić z kierownictwem statku sposób wykonywania tych prac oraz ustalić konieczne środki zabezpieczenia przeciwporażowego.
2. Spawacze obowiązani są posiadać przy sobie zaświadczenie wydane przez Polski Rejestr Statków uprawniające do wykonywania prac spawalniczych na statkach, zaświadczenie to powinni okazywać kierowictwu statku oraz na żądanie funkcjonariuszy kapitanatu portu i inspektorów ochrony przeciwpożarowej urzędu morskiego.
3. Zabezpieczenie przeciwpożarowe prac spawalniczych na statkach należy do obowiązków kierownictwa danego statku, a w sprawach wątpliwych i zawiłych opinie wydaje służba ochrony przeciwpożarowej właściwego armatora. W przypadku statku zagranicznego opinę wydaje rzeczoznawca na zlecenie kierownictwa statku.
4. Portowa straż pożarowa wystawia służbę asystencyjną w ramach zleceń usługowych w porcie, pełniąc ją zgodnie z regulaminem wydanym przez Ministerstwo Żeglugi.

§ 19.

Zabrania się:

1) palenia tytoniu, używania ognia otwartego i nieosłoniętego światła w ładowniach, przedziałach i pomieszczeniach magazynowych statku oraz na pokładzie statku przy odkrytych lukach w czasie przeładunku materiałów palnych i w innych miejscach oznaczonych napisami ostrzegawczymi,
2) wyrzucania przez iluminatory i porzucania na pokładzie, w korytarzach i w pomieszczeniach statku niewygaszonych niedopałków papierosów i innych tlących się przedmiotów.

§ 20.

Ilość i rozmieszczenie sprzętu pożarniczego oraz środków gaśniczych na statku, regulują odrębne przepisy.

## Rozdział IV

## POSTĘPOWANIE W WYPADKU POŻARU NA STATKU I AKCJA RATOWNICZA

§ 21.

Statek, na którym powstał pożar, powinien dawać syreną lub buczkiem trzy następujące po sobie dźwięki — dwa krótkie i jeden długi (• • —). Sygnał ten z jednoczesnym nieprzerwanym biciem w dzwon powinien być powtarzany do chwili przybycia pomocy. Poza tym należy niezwłocznie alarmować z najbliższego aparatu pożarowego lub telefonicznego najbliższą straż pożarną oraz kapitanat portu.

§ 22.

1. Kierownicy statków oraz inne osoby, korzystające z portów i ich urządzeń albo przebywające z innych powodów na obszarze portu, w razie dostrzeżonego pożaru, mają obowiązek niezwłocznie uruchomić najbliższy sygnalizator pożarowy lub zaalarmować najbliższą straż pożarną telefonicznie lub w inny dostępny sposób.
2. O spostrzeżonym wydarzeniu, o którym mowa w ust. 1 należy również niezwłocznie powiadomić kapitanat portu oraz najbliżej stojącego strażnika portowego lub funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej.
Natychmiastowemu zgłoszeniu do kapitanatu portu podlegają także wszelkie inne wydarzenia zagrażające pożarem.

§ 23.

1. W przypadku powstania pożaru na statku lub w obrębie portu zarządzenia kapitana portu, odnośnie przeholowania statku oraz udzielenia pomocy w akcji ratowniczej, muszą być niezwłocznie wykonane.
2. Załoga statku ma obowiązek podporządkowania się kapitanowi portu i kierującemu akcją ratowniczą.

3. Wszystkie holowniki nie zajęte akcją pożarową i holowaniem mają obowiązek bezzwłocznie zgłosić się do dyspozycji kapitanatu portu.

§ 24.

1. Statek, na którym powstał pożar, musi być usunięty z portu jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo innych statków, urządzeń portowych albo ruchu. Każdorazowa decyzja w tym zakresie może być podjęta wyłącznie w uzgodnieniu z Kapitanem Portu i za jego zgodą. O ile takie usunięcie jest niemożliwe statek płonący powinien być odprowadzony w miejsce niezagrażające innym statkom, a gdyby i to okazało się niemożliwe, statki stojące w pobliżu powinny być przeholowane w inne bezpieczne miejsce.
2. Jeżeli pożaru statku nie można ugasić albo pożar statku grozi rozprzestrzenieniem się na inne statki lub urządzenia portu, kapitan portu może zarządzić zatopienie statku.

§ 25.

W razie powstania pożaru na nabrzeżu, statki stojące w pobliżu powinny być przeprowadzone w bezpieczne miejsce.

## Rozdział V

## BUNKROWANIE STATKÓW PALIWEM PŁYNNYM

§ 26.

Załoga statku przed podstawieniem statku do nabrzeża Centrali Produktów Naftowych celem pobierania paliwa winna przerwać prace pokładowe.

§ 27.

Po zacumowaniu do nabrzeża CPN należy na pokładzie od strony wody przygotować cumy na dziobie i na rufie, celem natychmiastowego wydania ich na holownik w wypadku pożaru na statku.

§ 28.

Nabrzeże CPN nie może być wykorzystywane jako nabrzeże postojowe i po zakończeniu bunkrowania statek winien natychmiast odbić od nabrzeża.

§ 29.

Na statku stojącym przy nabrzeżu CPN funkcjonariusze urzędu celnego mogą wykonywać swoje obowiązki służbowe tylko w nadbudówkach. W tym czasie komunikacja towarowa i osobowa między statkiem a nabrzeżem jest niedozwona.

§ 30.

Statek przed rozpoczęciem pobierania paliwa z bunkierki przy nabrzeżu przeładunkowym winien przerwać wszelkie prace pożarowo-niebezpieczne takie jak spawanie, za- lub wyładunek materiałów niebezpiecznych itp.

§ 31.

W czasie bunkrowania statku oficer służbowy powinien:
1) wywiesić w dzień flagę „B" według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, w nocy czerwone światło widoczne dookoła,
2) przy trapie na pokładzie i przy wlewie paliwa wystawić tablice z napisem: „Palenie wzbronione",
3) czuwać nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez załogę,
4) zorganizować przygotowanie na pokładzie linii gaśniczo-pianowej.

§ 32.

Do obowiązków oficera mechanika odpowiedzialnego za przyjęcie paliwa należy:
1) sprawdzić stan techniczny przewodów rozprowadzających paliwo do zbiorników i zaworów rozdzielczych,
2) ustalić posiadaną ilość paliwa i podać zaopatrującemu pobieraną ilość paliwa,
3) przygotować łącznik na statku i połączyć z nim szczelnie wąż do podania paliwa,
4) pod łącznikiem ustawić naczynie do zbierania ewentualnych przecieków paliwa na łączniku,
5) ustawić na pokładzie przy łączniku naczynie z piaskiem lub trocinami do osuszania rozlanego paliwa w czasie bunkrowania,
6) sprawdzić stan zabezpieczenia przewodów dymowych i spalinowych,
7) założyć siatkę iskrochronną na komin odprowadzający spaliny silnika głównego i agregatów,
8) sprawdzić drożność siatek w odpowietrznikach zbiorników paliwa,
9) dokonać odpowiednich uziemień ochronnych,
10) zgłosić zaopatrującemu gotowość statku do przyjęcia paliwa,
11) czuwać w sposób ciągły nad przebiegiem bunkrowania.

§ 33.

Magazynier nabrzeża bunkrowego CPN lub kierownik bunkierki przed rozpoczęciem wydawania paliwa powinien:
1) sprawdzić uziemienie statku,
2) ustalić z odpowiedzialnym mechanikiem pobieraną ilość paliwa przez statek oraz szybkość podawania paliwa,
3) sprawdzić stan techniczny węży do podawania paliwa,
4) podać wąż do paliwa na burtę statku.

§ 34.

W czasie podawania paliwa magazynier składu CPN lub kierownik bunkierki powinien:
1) przestrzegać ustaleń z mechanikiem odnośnie szybkości podawania paliwa i zamknięcia zaworów sterujących,
2) w wypadku zauważenia nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych przez załogę statku przerwać podawanie paliwa i powiadomić o tym kapitanat portu.

§ 35.

W wypadku powstania pożaru na statku w czasie bunkrowania:
1) należy przerwać bunkrowanie,
2) statek natychmiast nadaje sygnał alarmu pożarowego oraz powiadamia portową straż pożarną i kapitanat portu,
3) statek i CPN przystępują do gaszenia pożaru posiadanymi urządzeniami i środkami gaśniczymi,
4) bunkierka natychmiast odchodzi od statku.

§ 36.

W czasie bunkrowania statku zabrania się:
1) wykonywania na pokładzie wszelkich prac mogących spowodować wytwarzanie iskier,
2) palenia tytoniu w miejscach innych niż wyznaczone przez kierownictwo statku,
3) wyrzucania za burtę przez bulaje niedopałków papierosów,
4) używania węża z łącznikiem żelaznym do połączenia ze statkiem,
5) schodzenia na ląd mechanikowi odpowiedzialnemu za przyjęcie paliwa.

## Rozdział VI

## ZBIORNIKOWCE

§ 37.

Zabezpieczenie przeciwpożarowe zbiornikowców regulują przepisy szczególne w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne. Ponadto należy stosować dodatkowe środki zabezpieczenia przeciwpożarowego nakazane w niniejszych przepisach.

§ 38.

1. Komisja dokonująca oględzin zbiornikowca z ładunkiem cieczy palnych I i II klasy niebezpieczeństwa, albo nieodgazowanego po przewozie takich cieczy, sporządza protokół na druku według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia. Protokół ten powinien być wypełniony w trzech egzemplarzach, tj. dla kapitana zbiornikowca, kapitana portu i portowej straży pożarnej.
2. Komisja dokonująca na kotwicowisku oględzin zbiornikowca z ładunkiem cieczy palnych I i II klasy, albo nieodgazowanego po tych cieczach, obowiązana jest doręczyć kapitanowi statku wyciąg z przepisów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego wymaganego przy wprowadzaniu, podczas postoju w porcie i przy wyprowadzaniu zbiornikowców z portu.

§ 39.

Statek pożarniczy wyznaczony do asysty powinien poruszać się przed zbiornikowcem w odległości do 0,5 Mm w porcie i sygnalizować w razie potrzeby jego przejście sygnałem: dwa długie, jeden krótki, jeden długi, jeden krótki i jeden długi dźwięk (— — • — • —) — uwaga zbiornikowiec w ruchu.

§ 40.

1. Dalby, pomosty i nabrzeża w miejscu postoju zbiornikowca z cieczami palnymi albo nieodgazowanego po tych cie-

czach, nie mogą posiadać żadnych metalowych części, mogących spowodować iskrzenie przy zetknięciu się ze zbiornikowcem.

2. Przedsiębiorstwo dokonujące manipulacji przeładunkowych powinno:
1) wykonać na nabrzeżu stałe urządzenie uziemiające z uchwytem umożliwiające podłączenie linki uziemiającej zbiornikowca,
2) posiadać stałą instalację gaśniczą, odpowiednio wyposażoną w środki gaśnicze z doprowadzeniem rurociągu ze środkami gaśniczymi do nabrzeża lub pomostu,
3) zapewnić niezbędną ilość środków gaśniczych,
4) miejsca cumowania zbiornikowców zabezpieczyć w urządzenia uniemożliwiające rozpływ cieczy z przewodów i zbiorników do wody lub na nabrzeże.

§ 41.

Zabrania się na zbiornikowcach podczas przeładunku i na zbiornikowcach nieodgazowanych:
1) palenia tytoniu w innych miejscach aniżeli pomieszczeniach mieszkalnych, świetlicowych i zbiorowego żywienia,
2) rozgrzewania i gotowania smoły, asfaltu, żywicy, paku i dziegciu,
3) czyszczenia kotłów i przedmuchiwania palenisk,
4) używania na pokładzie i w pompowni narzędzi powodujących iskrzenia,
5) wiórowania i skrobania pokładu oraz kadłuba zbiornikowca,
6) wchodzenia na zbiornikowce w butach mogących spowodować iskrzenie,
7) wyrzucania za burtę niewygaszonego popiołu.

§ 42.

Zabrania się spawania, używania otwartego ognia i światła oraz palenia tytoniu w odległości mniejszej niż 30 m od zbiornikowca, a przy przeładunku cieczy palnej I i II klasy w odległości mniejszej niż 70 m od zbiornikowca.

§ 43.

Przeprowadzanie odgazowania zbiornikowca oraz dokonywanie doraźnych remontów w okresie wyczekiwania na ładunek, dozwolone jest wyłącznie w stałych miejscach wyznaczonych przez kapitana portu i za uprzednim jego zezwoleniem.

§ 44.

1. Przed rozpoczęciem przeładunku cieczy palnych, do chwili zakończenia ich przeładunku, powinny być ustawione na nabrzeżu lub na pomoście tablice ostrzegawcze z napisem w języku polskim i angielskim: „Uwaga! Niebezpieczeństwo wybuchu — ostrożnie z ogniem".

2. Obowiązek ustawiania tablic ostrzegawczych ciąży na przedsiębiorstwie dokonującym przeładunku.

§ 45.

Podczas przeładunku cieczy palnych należy:
1) na pokładzie zbiornikowca przygotować i rozwinąć sprzęt pożarniczy w ilości co najmniej: 3 gaśnice pianowe, 3 gaśnice śniegowe, 3 koce pożarnicze, piasek, 2 szufle, 2 odcinki węża tłocznego, prądownicę pianową oraz 20 litrów środka pianotwórczego. Jeżeli zbiornikowiec posiada stałą instalację gaśniczo-pianową, zdolną podać z rurociągu pokładowego pianę, wówczas nie obowiązuje przygotowanie na pokładzie środka pianotwórczego,
2) pod kołnierzem łączącym rurociąg zbiornikowca ładunkowego z wężem odprowadzającym paliwo, podstawić wanienki chwytające ewentualne przecieki paliwa,
3) rozlane na pokładzie paliwo natychmiast usunąć przy pomocy piasku lub trocin,
4) wstrzymać na odcinku nabrzeża w odległości nie mniejszej niż 70 m od miejsca zacumowania zbiornikowca, ruch lokomotyw parowych oraz ciągników nie będących należycie zabezpieczonych od iskrzenia.

§ 46.

W czasie przeładunku cieczy palnych odległość statku pożarniczego od zbiornikowca nie powinna być mniejsza niż 50 m.

## Rozdział VII

## PRZEŁADUNEK LUZEM PŁYNNYCH CHEMIKALII

§ 47.

Przy przeładunku luzem płynnych chemikalii I, II i III klasy w relacjach: zbiornikowiec — cysterny kolejowe i odwrotnie oprócz przepisów w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne, stosuje się niniejsze przepisy.

§ 48.

Przed rozpoczęciem przeładunku płynnych chemikalii, kapitan portu ustala każdorazowo:
1) potrzebę utrzymania stałego dozoru przez rzeczoznawcę, służby bezpieczeństwa i higieny pracy, straży pożarnej i straży obiektów portowych,
2) ilość cystern kolejowych przewidzianych jednocześnie i jednorazowo do podstawienia pod zbiornikowiec,
3) do lub z ilu cystern równocześnie może odbywać się załadunek lub wyładunek,
4) bezpieczne miejsce w porcie służące do wyczekiwania pozostałych z ładunkiem cystern,
5) stan ilościowy dotyczący manipulacji cysternami kolejowymi tak pełnymi jak i pustymi, mający na celu utrzymanie pełnego bezpieczeństwa w rejonie przeładunku płynnych chemikalii,
6) szybkość przewozu produktu w cysternach kolejowych w obrębie portu, z zapewnieniem przez przeładowcę ciągłego w tym czasie dozoru przez konwojentów,
7) potrzebę utrzymania stałego nadzoru nad stanem technicznym taboru kolejowego w celu zapobieżenia iskrzenia oraz wyciekom płynnego ładunku z cystern.

§ 49.

Cysterny kolejowe powinny posiadać aktualny atest szczelności wydany przez eksperta.

§ 50.

Niezwłocznie po zacumowaniu zbiornikowca do nabrzeża, załoga statku winna dokonać odpowiednich uziemień ochronnych polegających na:
1) dokładnym oczyszczeniu z farby i rdzy miejsca na statku lub też burty zbiornikowca służącego do podłączenia linki uziemiającej,
2) podłączeniu linki uziemiającej opuszczonej ze zbiornikowca, zakończonej po obu końcach uchwytami śrubowymi — do uziomu ziemnego wystającego ponad powierzchnię gruntu w miejscu przeładunku.

§ 51.

Dokonywanie uziemień ochronnych zbiornikowca do rurociągu składu przedsiębiorstwa przeładunkowego — jest zabronione.

§ 52.

Do obsługi przeładunku płynnych chemikalii powinni być wyznaczeni pracownicy stanowiący specjalne i przeszkolone w tym kierunku grupy robocze, wyposażone w podręczny sprzęt do pracy jak również natychmiastowej likwidacji ewentualnych przecieków, bądź też innych awarii technicznych.

§ 53.

Nad całością przebiegu przeładunku sprawuje nadzór brygadzista rejonu portowego oraz właściwa służba spedytorska.

§ 54.

Przeładunek płynnych chemikalii luzem I, II i III klasy powinien odbywać się zawsze za pomocą rurociągu.

§ 55.

W wyjątkowych przypadkach za zgodą Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego przeładunek, o którym mowa w § 54, może być wykonywany przy użyciu węży przeładunkowych uzbrojonych spiralą niedopuszczającą do powstania załamań.

§ 56.

Końcówki węży powinny być wyposażone w łączniki śrubowe wykonane z metalu niepowodującego iskrzenia i odpowiednio uszczelnione.

§ 57.

W czasie przeładunku końcówka węża powinna być wprowadzonna do zbiornika cysterny w taki sposób, aby prze-

pompowywana ciecz spływała z wylotu węża bezpośrednio na dno cysterny, nie tworząc strumienia w wolnej przestrzeni, zmniejszając przez to możliwość powstania ładunków elektryczności statycznej.

§ 58.

Podczas przeładunku ciśnienie cieczy w wężach nie powinno przekraczać 2,5 atmosfery.

§ 59.

1. Miejsce przeładunku winno być oznaczone niezbędną ilością tablic informacyjnych o zakazie palenia tytoniu, używania otwartego ognia, właściwościach trujących ładunku i ograniczeniu przebywania osób związanych z manipulacją.
2. Obowiązek ustawienia, konserwacji i oświetlenia tablic informacyjnych ciąży na użytkowniku nabrzeża.

§ 60.

O czasie rozpoczęcia i zakończenia prac przeładunkowych właściwy rejon portowy wykonujący te czynności powinien powiadomić dyżurnego oficera kapitanatu portu.

## Rozdział VIII

## MANIPULACJE WEWNĄTRZPORTOWE MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH

§ 61.

Przeładunek materiałów niebezpiecznych powinien być dokonywany przy ścisłym zachowaniu warunków bezpieczeństwa pożarowego i innych środków zabezpieczenia przewidzianych przepisami rozporządzenia Ministra Żeglugi w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych.

§ 62.

1. Przed rozpoczęciem przeładunku materiałów niebezpiecznych, które wydzielają gazy łatwopalne, ładownia powinna być wietrzona do czasu minięcia niebezpieczeństwa wybuchu, co winno być stwierdzone próbą na stężenie zawartości gazów.
2. Materiały niebezpieczne skłonne do samozapalenia się oraz materiały łatwo zapalne, które przy zetknięciu się z wodą wydzielają gazy łatwopalne, nie mogą być przeładowywane przy zaistnieniu warunków atmosferycznych powodujących zawilgocenie tych materiałów bez specjalnego zabezpieczenia ich przed zawilgoceniem.

§ 63.

1. Środki transportu lądowego na czas przewozu w porcie materiałów niebezpiecznych klasy I i materiałów szczególnie niebezpiecznych innych klas, powinny być oznakowane dwoma żółtymi tablicami umieszczonymi po jednej z tyłu i z przodu.
2. Ciągniki powinny być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia przeciwiskrowe. Sprzęt zmechanizowany o napędzie elektrycznym powinien być w stanie wykluczającym iskrzenie.
   Za ciągnikiem nie może być doczepiona więcej niż jedna przyczepa.
3. Środek transportu samochodowego lub ciągnikowego użyty do przewozu w porcie materiałów szczególnie niebezpiecznych powinien być pilotowany przez pojazd mechaniczny, noszący na widocznym miejscu napis na tablicy: „Pilot — materiały niebezpieczne". Wymiary tablicy określają przepisy drogowe.
4. Samochody i inne pojazdy mechaniczne jadące w tym samym kierunku, nie mogą się zbliżać do ostatniego pojazdu przewożącego materiały niebezpieczne bliżej niż na odległość 30 m.

§ 64.

1. Powierzchnię składową materiałów niebezpiecznych w magazynie ogranicza się koniecznością pozostawienia jednej wzdłużnej i jednej poprzecznej drogi pożarowej o szerokości co najmniej 2,5 m w obrębie wydzielonej strefy pożarowej.
2. Składowanie materiałów w oparciu o ściany, przepierzenia oraz słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna, jest zabronione.
3. Odległość między złożonym materiałem a ścianami, przepierzeniami i słupami nośnymi z instalacją elektryczną powinna wynosić najmniej 0,6 m.
4. Poszczególne stosy powinny być tak układane, aby przejście między nimi wynosiło 1 m.
5. Drogi pożarowe oraz pola składowe w magazynach i na placach składowych winny być trwale oznakowane.

§ 65.

Składowanie materiałów strzępiastych jak bawełna, juta, sizal, dozwolone jest tylko w suchym, dokładnie oczyszczonym miejscu wolnym od wszelkich śladów i pozostałości po materiałach żrących, olejach, smarach i tłuszczach.

§ 66.

1. Składowanie w magazynach materiałów strzępiastych dozwolone jest przy uwzględnieniu dopuszczalnego obciążenia roboczego powierzchni magazynowej.
2. Przy spiętrzeniu materiałów strzępiastych odległość szczytu stosu od stropu pomieszczenia składowego albo dachu magazynu powinnna zawsze wynosić co najmniej:
   1) w pomieszczeniach z palną kostrukcją dachową przy materiałach palących się płomieniem — 4 m, a przy żarzącym się — 2,5 m,
   2) w pomieszczeniach z niepalną konstrukcją dachową — 1 m.
3. Postanowienia ust. 2 nie dotyczą wydzielonych komór magazynowych o konstrukcji niepalnej.

§ 67.

1. Podczas przeładunku materiałów strzępiastych należy pobierać próbki w celu zbadania stanu zawilgocenia materiałów.
2. Nie wolno mieszać w stosach materiałów, w których stwierdzono zawilgocenie ponad normę albo zagrzanie oraz materiałów, które już się paliły. Materiały takie powinny być natychmiast usunięte z magazynu.
3. Przecinanie taśm stalowych i drutów może być wykonywane wyłącznie przy pomocy nożyc lub przecinaków nieiskrzących.

§ 68.

Wszystkie magazyny portowe zewnątrz i wewnątrz winny posiadać napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu (w języku polskim i angielskim).

## Rozdział IX

## SKŁADOWANIE DREWNA I OPAKOWAŃ DREWNIANYCH

### Składowanie drewna

§ 69.

1. Drewno na placach składowych należy układać w oddzielne stosy o wysokości nie przekraczającej 6 m.
2. Place do składowania desek i tarcicy powinny być podzielone na kwatery — strefy pożarowe, których długość nie może przekraczać 55 m, a szerokość 13 m.
3. Kwatery obejmować winny od 6 do 8 stosów, których powierzchnia składowa nie może przekraczać więcej niż 2.880 m².
   Odległość pomiędzy kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m.
4. Odległość pomiędzy stosami wzdłuż rzędów nie może być mniejsza niż 2 m, a między rzędami nie mniejsza niż 2,5 m. w obrębie tej samej strefy pożarowej.
5. Co kilka kwater (3—4) należy urządzić drogi pożarowe o szerokości co najmniej 6 m. o powierzchni utwardzonej.

§ 70.

1. Teren składu powinien być otoczony ogrodzeniem z dojazdami i bramami prowadzącymi na skład.
2. Składowanie drewna we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stosy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania, to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości 20 m.
3. Place, na których znajdują się tartaki, stolarnie, warsztaty szkutnicze lub inne zakłady prowadzące przeróbkę drewna winny być oddzielone od budynków pasem ochronnym, o szerokości 20 m.

### Składowanie opakowań drewnianych

§ 71.

Przy składowaniu opakowań drewnianych na składowiskach otwartych należy przestrzegać następujących warunków:

1) plac przeznaczony na składowisko powinien być ogrodzony, a w ogrodzeniu należy przewidzieć wjazdy dla straży pożarnej,
2) składowanie opakowań we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stosy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości co najmniej 20 m.

§ 72.

1. Opakowania drewniane należy składać w stosach w ilości do 4000 szt. skrzyń lub 5000 szt. beczek, które nie mogą być układane wyżej niż 4 m. Zwiększenie ilości opakowań w stosach wymaga każdorazowo zgody urzędu morskiego.
2. Składowisko powinno być podzielone na kwatery, zawierające 6—8 stosów ustawionych w odległości co najmniej 4 m jeden od drugiego. Odległość między kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m. Co kilka kwater (3—4) należy urządzić główne drogi pożarowe o szerokości co najmniej 6 m o powierzchni utwardzonej.
3. Jeżeli warunki terenowe w obrębie portu nie pozwalają na składowanie opakowań zgodnie z przepisami zawartymi w § 71 i w ust. 1 i 2 niniejszego paragrafu, to opakowania powinny być składowane poza obrębem portu, w którym pozostawić wolno jedynie ilość opakowań koniecznych do zabezpieczenia potrzeb produkcyjnych na okres 1 doby.

§ 73.

1. Dla każdego składowiska należy opracować plan składowania, zawierający rozmieszczenie stosów, rodzaj składowanego opakowania oraz ich ilość. Plan składowania powinien znajdować się u kierownika składu, który obowiązany jest okazać go na żądanie funkcjonariuszy urzędu morskiego.
2. Miejsce, ilość i sposób składowania podlega zatwierdzeniu przez urząd morski.
3. Użytkownik składowiska obowiązany jest do chemicznego niszczenia trawy.

§ 74.

Przy składowaniu opakowań drewnianych w pomieszczeniach zamkniętych (magazynach) należy przestrzegać następujących warunków:
1) magazyny takie powinny posiadać instalację piorunochronną i oświetleniową zgodnie z przepisami budowy urządzeń elektrycznych,
2) składowanie opakowań drewnianych w oparciu o ściany, przepierzenia i słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna, jest zabronione. Odległość pomiędzy opakowaniem a tymi urządzeniami powinna wynosić co najmniej 0,6 m.
W pomieszczeniach, w których znajdują się opakowania, należy pozostawić co najmniej jedną wzdłużną i jedną poprzeczną drogę pożarową o szerokości 3 m.

§ 75.

1. Słupy linii elektryfikacyjnych przebiegających przez składowiska opakowań drewnianych muszą być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia piorunochronne.
2. We wszystkich budynkach na terenie placu i przyległych terenach kominy powinny być zaopatrzone w iskrochrony.

§ 76.

1. Parowozy i ciągniki wjeżdżające na składowisko powinny być zaopatrzone w iskrochrony. Parowozy powinny wjeżdżać na place z zamkniętymi popielnikami.
2. Przy bramach wjazdowych na teren składowiska powinny być ustawione odpowiednie tablice ostrzegawcze.

§ 77.

Place składowe drewna i opakowań drewnianych winny być zaopatrzone w sieć hydrantową.

§ 78.

1. Palenie tytoniu na składowiskach i w magazynach opakowań dozwolone jest wyłącznie w miejscach specjalnie oznaczonych i odpowiednio zabezpieczonych.
2. Na terenie składowiska i w magazynach opakowań nie wolno rozpalać ognia i wykonywać prac przy użyciu płomienia otwartego.
3. Zestawianie przejść i dróg przeciwpożarowych w magazynach i na składowiskach opakowań, jak również zastawianie dostępu do sprzętu przeciwpożarowego i hydrantów jest zabronione.
4. Zainstalowane na składowiskach i w magazynach urządzenia wodne powinny być utrzymane w należytym stanie.

§ 79.

1. Składowiska drewna oraz składowiska i magazyny opakowań drewnianych powinny być wyposażone w sprzęt przeciwpożarowy zgodnie z zarządzeniem Komendanta Głównego Straży Pożarnych.
2. Dla każdego składowiska drewna oraz magazynu opakowań drewnianych należy opracować instrukcję na wypadek pożaru i zapoznać z nią pracowników. Instrukcja taka powinna być umieszczona na widocznym miejscu.
3. Na terenie składowiska drewna oraz składowiska i magazynu opakowań drewnianych powinny być rozmieszczone na widocznych miejscach i w dostatecznej ilości tablice z zakazem palenia tytoniu.

§ 80.

1. Place składowe drewna i opakowań drewnianych muszą być stale dozorowane.
2. Obowiązkiem służby dozorowania jest ciągłe przebywanie na placach oddanych im pod dozór oraz baczne pilnowanie składowiska i przestrzeganie zasad bezpieczeństwa pożarowego.

**Rozdział X**

MANIPULACJA W PORCIE KONTENERÓW (POJEMNIKÓW) CHŁODNICZYCH

§ 81.

1. Składowanie kontenerów chłodniczych posiadających silniki spalinowe winno mieć miejsce tylko na terenie bazy kontenerowej i w wydzielonych na ten cel sektorach.
2. Uzupełnienie zbiorników paliwa może odbywać się wyłącznie przy pomocy autocysterny przy pełnej technicznie sprawności urządzeń i przewodów paliwowych.
3. Kontenery puste nie posiadające towaru winny być ustawiane na placu w sposób uniemożliwiający dojście do zbiorników z paliwem, to jest zestawione silnikami do zewnątrz.
4. Przeprowadzanie wszelkich remontów może odbywać się wyłącznie w miejscu wyznaczonym do tego celu.
5. Obsługa kontenerów chłodniczych znajdujących się na terenie bazy winna posiadać odpowiednie w tym zakresie przeszkolenie przeciwpożarowe.
6. Na terenie bazy składowania kontenerów chłodniczych winien być urządzony punkt sprzętu przeciwpożarowego wyposażony w szczególności we właściwe środki gaśnicze dla tego rodzaju obiektów.
7. O zakazie palenia tytoniu oraz posługiwania się otwartym ogniem winny informować wyraźne napisy ostrzegawcze.
8. Teren składowania kontenerów winen posiadać sprawne środki łączności z jednostką straży pożarnej.

**Rozdział XI**

PRZEPISY KOŃCOWE

§ 82.

Traci moc zarządzenie porządkowe nr 2 Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 17 marca 1965 r., w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani (Dz. Urz. WRN Nr 5, poz. 14).

§ 83.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

**Dyrektor**
**Szczecińskiego Urzędu Morskiego**
**Edward Rumatowski**

Załącznik do zarządzenia porządkowego Nr 1 Dyrektora SUM

..............................., dnia ..............................
the

PROTOKOŁ OGLĘDZIN ZBIORNIKOWCA

**Raport of tanker inspection**

Commission consisting of:
1. St. Ofic. Portu ..............................
Chief Harbour officer
2. Komendant (oficer) PSP ..............................
Chief of the Harbour Fire Brigade
W obecności kapitana statku ..............................
in assistance of Ship's Master.
1. Nazwa statku .............................. 2. bandera..............................
Ship's name flag
2. Skąd przybywa ..............................
Port of departure
3. Nazwa ład. i temp. zał. ..............................
Kind of cargo and temp. of inflammability
4. Czy zbiornikowiec posiada ważne dokumenty żeglugowe

.............................. wystawione przez ..............................
Has the ship valid shipping certificates and documents? (yes/no)
Issued by: ..............................

OŚWIADCZENIE KAPITANA
Ship's master statemant

Oświadczam, że:
I state herewith that:
a) stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego zbiornikowca jest zgodny z przedstawionymi dokumentami i odpowiada wymogom instrukcji klasyfikacyjnej i przepisom administracyjnym kraju bandery statku,
— the security state of this tanker against fire is according to prosented documents and is in corformity with classification society and administration regulations of ship's flag,
b) zabezpieczenie urządzeń: nawigacyjnych, sygnalizacyjnych, wentylacyjnych, sieci elektrycznej, za- i wyładunkowych, kuchennych, przeciwpożarowych jest właściwe,
— the security of novigation, signal and ventilation apparatus, electric lines, loading and discharging gear, as well an gelley aquipment — are well protected against the fire.,
c) statek przecieków kadłuba nie ma,
— the ship has no leakage of shell-plating,
d) zbiornikowiec posiada plan pożarowy i załoga jest przeszkolona pod względem pożarowym,
— the tanker possesses a fire-plan and the crew has undergone anti-fire training,
e) na zbiornikowcu są przestrzegane przepisy bezpieczeństwa przeciwpożarowego,
— on the tanker all anti-fire regulations are respected.

..............................
podpis kapitana
master's signature

WNIOSKI KOMISJI

**Conclusions of the Commision**

1. Przy wprowadzeniu ..............................
On entering the Harbour
..............................
..............................
2. Podczas pobytu w porcie ..............................
During the stay in the Harbour
..............................
..............................
3. Przy wyprowadzeniu
On leaving the Harbour
..............................
..............................

Na podstawie powyższego protokółu Komisja .............................. wnosi o zezwolenie na wprowadzenie zbiornikowca do portu
In accordance with the above the commision postulates to grant (not to grant). The permission to bring the tanker into Harbour.

Podpis Komisji
Signature of the Commission Members

..............................
..............................

Decyzja Kapitanatu Portu ..............................
Harbour Master's decision:

**Poz. 18**

**OBWIESZCZENIE**

**Wojewody Szczecińskiego**

**z dnia 15 lutego 1974 r.**

**o sprostowaniu błędów**

Na podstawie § 9 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1964 r. w sprawie ogłaszania uchwał rad narodowych i ich prezydiów oraz w sprawie wydawania dzienników urzędowych wojewódzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 24, poz. 156), prostuje się następujący błąd pisarski:

§ 2 ust. 1 uchwały Nr XX/84/72 Powiatowej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 28 września 1972 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia zwierząt gospodarskich na terenie powiatu szczecińskiego (Dz. Urz. WRN Nr 13, poz. 98), winien mieć brzmienie: „bydło i konie w wieku od 6 miesięcy należące do osób fizycznych".

**wz. Wojewody**
**Andrzej Grabski**
**Wicewojewoda**

**Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 113, tel. 303-432. Nr kodu 70-502.**
**Adres Administracji: Urząd Wojewódzki w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 6, tel. 303-259.**

**Warunki prenumeraty:**

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od 1. I) lub na okres półroczny (od 1. I. i od 1.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty.

Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł
Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł

Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł przy większej ilości druku o 0,30 zł więcej od każdej strony drukowanej.

Prenumeratę uiszczać należy z góry na konto Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie do NBP w Szczecinie II Oddział Miejski Nr 1412-94-214/2.

Część 97, dz. 41, rozdz. 412, § 55 powiadamiając o wpłacie Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie.

**ODBIORCY**

Szcz. Zakł. Graf. 688. 1500+25. A4×2. T-1.